

Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-160/96, Kögler mod Domstolen (Sml. Pers. I-A, s. 15, og II, s. 35), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne kendelse; de andre parter i appelsagen: De Europæiske Fællesskabers Domstol (befuldmægtiget: Timothy Millett) og Rådet for Den Europæiske Union (befuldmægtigede: M. Bauer og D. Cange Fano), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edward, og dommerne A. La Pergola og H. Ragnemalm (refererende dommer); generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein og derpå justitssekretær R. Grass, den 25. maj 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Max Kögler betaler appelsagens omkostninger.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

(¹) EFT C 209 af 4.7.1998.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 25. maj 2000

i sag C-307/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 76/160/EØF — kvaliteten af badevand)

(2000/C 247/04)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-307/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: F. De Sousa Fialho og O. Couvert-Castéra) mod Kongeriget Belgien (befuldmægtigede: først J. Devadder, derefter Y. Houyet), angående en påstand om, at det fastslås, at Kongeriget Belgien ikke har overholdt de forpligtelser, der påhviler det i henhold til artikel 4 i Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand (EFT 1976 L 31, s. 1) og EF-traktatens artikel 189, stk. 3 (nu artikel 249, stk. 3, EF), idet det ikke inden ti år efter meddelelsen af direktivet har truffet de nødvendige foranstaltninger for at bringe badevandskvaliteten i overensstemmelse med de grænseværdier, der er fastsat i medfør af

direktivets artikel 3, har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edward, og dommerne J.C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), C. Gulmann, J.-P. Puissochet og M. Wathelet; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 25. maj 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kongeriget Belgien har ikke overholdt de forpligtelser, der påhviler det i medfør af artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 76/160/EØF af 8. december 1975 om kvaliteten af badevand, idet det
  - uden fyldestgørende begrundelse har undtaget en række badeområder i indre vandområder fra direktivets anvendelsesområde, og
  - ikke inden ti år efter meddelelsen af direktivet har truffet de nødvendige foranstaltninger for at bringe badevandskvaliteten i overensstemmelse med de grænseværdier, der er fastsat i medfør af direktivets artikel 3, og ikke har nået de resultater, der kræves efter direktivet.

2) I øvrigt frifindes Kongeriget Belgien

3) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 299 af 26.9.1998.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 25. maj 2000

i sag C-359/98 P, Ca' Pasta Srl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾

(Appel — forordning (EØF) nr. 4028/86 — finansiel fællesskabsstøtte — fremgangsmåde med henblik på bortfald af støtten — suspension af udbetalingen af den oprindeligt ydede støtte — anfægtelig retsakt)

(2000/C 247/05)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-359/98 P, Ca' Pasta Srl, Padova (Italien), ved advokaterne P. Piva, Venedig, og G. Arendt, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på dennes kontor, 7, Val Sainte-Croix, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(befuldægtiget: H. van Vliet, bistået af advokat A. Dal Ferro), angående appel af kendelse afsagt den 16. juli 1998 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-274/97, Ca' Pasta mod Kommissionen (Sml. II, s. 2925), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af kendelsen, har Domstolen (Anden Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, R. Schintgen, og dommerne G. Hirsch og V. Skouris (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: R. Grass, den 25. maj 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den af Retten i Første Instans den 16. juli 1998 afsagte kendelse (sag T-274/97, Ca' Pasta mod Kommissionen) ophæves.
- 2) Den stiltiende beslutning om suspension af fællesskabsstøtten, der er indeholdt i Kommissionens skrivelse af 4. august 1997 til Ca' Pasta Srl, annulleres.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagens behandling for Retten i Første Instans.

(¹) EFT C 378 af 5.12.1998.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 25. maj 2000

i sag C-424/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (¹)

(»Traktatbrud — opholdsret — direktiv 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF — betingelser om økonomiske midler«)

(2000/C 247/06)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-424/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldægtigede: først A. Aresu, derefter K. Oldfelt Hjer-tonsson), mod Den Italienske Republik (befuldægtiget: professor U. Leanza bistået af D. del Gaizo), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik ikke har overholdt sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv

90/364/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret (EFT L 180, s. 26), Rådets direktiv 90/365/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret for lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsaktivitet (EFT L 180, s. 28), og Rådets direktiv 93/96/EØF af 29. oktober 1993 om opholdsret for studerende (EFT L 317, s. 59),

- idet den har gjort det til en betingelse, at familiemedlemmer til personer, der er omfattet af direktiv 90/364, skal råde over midler, der ligger en tredjedel over det minimumsbeløb, som familiemedlemmerne til personer, der er omfattet af direktiv 90/365, skal råde over,
- idet den sætter grænser for, hvilke beviser der kan fremlægges, og idet den navnlig har fastsat, at bestemte dokumenter skal udstedes eller påtegnes af en myndighed i en anden medlemsstat,
- idet den kræver, at studerende, der er statsborgere i andre medlemsstater, og som anmoder om opholdsret i Italien i henhold til direktiv 93/96 for sig selv og deres familiemedlemmer, skal forsikre de italienske myndigheder om, at de råder over midler, der udgør et bestemt beløb, og idet den — med hensyn til den måde, hvorpå dette skal ske — ikke klart giver den studerende valget mellem en erklæring eller anden tilsvarende måde, samt idet den ikke tillader den studerende at anvende en erklæring, når den pågældende ledsages af familiemedlemmer,

har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, D.A.O. Edward (refererende dommer), og dommerne L. Sevón, P.J.G. Kapteyn, P. Jann og H. Ragnemalm; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitssekretær: R. Grass, den 25. maj 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har ikke overholdt sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 90/364/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret, Rådets direktiv 90/365/EØF af 28. juni 1990 om opholdsret for lønmodtagere og selvstændige, der er ophørt med erhvervsaktivitet, og Rådets direktiv 93/96/EØF af 29. oktober 1993 om opholdsret for studerende,
  - idet den sætter grænser for, hvilke beviser der kan fremlægges, og idet den navnlig har fastsat, at bestemte dokumenter skal udstedes eller påtegnes af en myndighed i en anden medlemsstat,
  - idet den kræver, at studerende, der er statsborgere i andre medlemsstater, og som anmoder om opholdsret i Italien for sig selv og deres familiemedlemmer i henhold til direktiv 93/96, for det første skal forsikre de italienske myndigheder om, at de råder over midler, der udgør et bestemt beløb, og idet den for det andet — med hensyn til den måde, hvorpå dette skal ske — ikke klart giver den studerende valget mellem en erklæring eller anden tilsvarende måde, og endelig pågældende ledsages af sine familiemedlemmer.